Když pokrývači u nás na domku vyměňovali střešní krytinu, každý z nich měl takový širší opasek a na něm kladívko, štípací kleště, páčidlo na hřebíky, zahnutý nožík, svinovací metr, kapsu s hřebíky, tubu s těsnícím tmelem a ještě něco… Pro strhávání staré krytiny přednostně používali páčidlo, pro pobíjení novou krytinou měli jakési pneumatické kladívko a pro těsnění kolem okrajů a různých spojů používali tubu s tmelem.
Ten opasek se sadou nástrojů se mi moc líbil jako výstižný obraz, co se učíme tady v Mostech k lidem. Postupně Ti tu předkládám jednotlivé nástroje, které se nám velice osvědčily v mnoha kontaktech s českými nevěřícími lidmi.
Mezi těmi osvědčenými nástroji najdeš: křesťanštinu – tedy že ji máme ze svého slovníku odstranit a nahradit ji normální češtinou, když mluvíme se svými nevěřícími přáteli. Doufám, že sis nakreslil/a svoji vztahovou mapu a že si ji průběžně aktualizuješ – když se potkáváš s dalšími a dalšími lidmi.

Samotný duchovní rozhovor obvykle začínáme pozdravem a projevem zájmu. Tím se brzy a úplně přirozeně dostáváme ke kratičké modlitbě za daného člověka.
A pokud se tím otevřenou dveře, následuje bleskový příběh, jímž ukazujeme, že Ježíš mění životy nás obyčejných lidí. Tudy obvykle celkem normálně a snadno přijdeme k mostu přes propast.
Jaká je naše radost, když tu a tam někdo po tom Mostě opravdu přejde, čili svůj život odevzdá Pánu Ježíši! Pak mám na opasku další „nástroje“ a docela přesně vím, jak mu posloužit, aby Pána Ježíše mohl i dále následovat a sám se brzy zapojit do sdílení.
Vzhledem k tomu, že někteří účastníci našeho tréninku často nevěděli, jak od jednoho nástroje přejít k dalšímu, většinou mezi jednotlivými nástroji zdůrazňujeme spojovací věty. Ty se staly vlastně taky jakoby „nástrojem“. Na příklad: Pokud jsem se kratičce pomodlil za potřebu svého kamaráda, přecházím na bleskový příběh větičkou: „Víš, s tím Ježíšem to opravdu funguje! V mém životě byla doba…“ (Asi chápeš, že mu neslibuji zázrak. Jen ukazuji, že Ježíš v mém životě opravdu něco konkrétního změnil!)

Vypozoroval jsem, že pro kvalitní výsledky své práce naši pokrývači potřebovali tři zásadní věci:

a) kvalitní nástroje

b) dovednost s jednotlivými nástroji zacházet a – především pro různé drobné opravy – potřebovali

c) rozeznání, který z těch nástrojů a kterou dovednost kdy použít.

V průmětu podobenství o pokrývačích do naší služby nevěřícím vidím jako velmi důležitou tu sadu kvalitních nástrojů. Mám na mysli nástroje vyzkoušené venku s opravdovými českými nevěřícími. Na jedné straně je moc dobré mít odzkoušený postup: zájem a modlitba, bleskový příběh, most přes propast a podle reakce dále. To je úplně jiný pocit a průběh takového setkání, když mám jednotlivé prvky přirozeně zmáknuté. (Než když jsem kdysi cosi složitě a hlavně rozpačitě „vymýšlel“ a doufal, že to zabere.) Na druhé straně v některých situacích jsem u některých lidí začal zájmem a přímo pozváním na Discovery. Bleskový příběh a most přes propast jsme připojili až když jsme se sešli nad Božím slovem. Tím chci říct, že z té sady někdy vytáhnu prostě nástroj podle toho, jak vnímám aktuální potřebu nebo otevřené dveře. (Naslouchání živému Ježíši je tu nejlepším vodítkem!)
Ještě jednou ty tři zásadní věci pro účinnou službu nevěřícím:

a) vyzkoušené nástroje – ty Ti tu postupně nabízím.

b) mistrovská dovednost – ta se získává prostým pravidelným procvičováním a hlavně hojným používáním v praxi venku s nevěřícími

c) průběžné napojení na živého Ježíše.

Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi své učedníky vyslal vybavené kvalitními nástroji, aby je prakticky používali tam venku s lidmi. A hlavně jsi je vyslal vystrojené mocí svého pověření: „Kdo slyší vás, slyší mne…“ řekl jsi jim. (Lukáš 10,16)